

רגע. יכול כל הברכות כולם תהא להם תקופה אחת, תיל"ו "ומורם על כל ברכה ותחלת", על כל ברכה וברכה תן לו תחלת. באמת, כשהדעה מתגדלת, כל הפרטים של דברים המסתעפים מהכל גדול הם הולכים ונבלעים בתוך הכלל. א"כ היא מקום לומר שככל הברכות כולם, תהי תחילת אחת כולתן. אבל אמרת הדבר היא, שלעולם לא יהיה אדם עומד על אמרת כל כל גדול כ"א כשתחטא לו בידיעות כל פרטיו, ואחרי שתיכבונן ויכיר כל הפרטיות ב��eld מפורט, אז בהשיגו שלל האמן הפרטיטים, שכ"א בפני עצמו הוא ג"כ נעלם נשגב ונחדר, המה מתכוונים בתחום הכלל ובettelים בו בערך בלתי מש涓ה, יתרום רוחו ונפשו תחתגע על ד', יואני ב"ד' עלולה, אגילה באלה ישעי". ע"כ ציריך האדם להעשיר את רגשי לבבו בידיעות והכרת המן פרטיטים, שככל מהם מביא אל לבו דעה ורגש קודש חדש, ומכלול יקנו הכללים המאריים בכתיב נפשו, עד שיתכנטו כולם למושג אחד מלא אורנה שאין לה קץ, כנחלים ההולכים אליהם.² אבל על כל ברכה וברכה תן לו תחלת, ואז יפצעו לך המדע הכרור שהשם ית' הוא מורם על כל ברכה ותחלת. אבל המהרה להסתפק בכללים, והפרטיטים הם עפ"ם לעניינו ולא עיון ולא עומק דעת נפש והכרה עמוקה של התובנות מושרשת בלב ע"י הבעת הדיעות ברגשי קודש והשתפות נפש, בתורה, בתפילה, ובמעשימים המכוננים אליהם, הוא ישאר עני ומודלך גם מהכרת הכלל, וועשור הכלל ה'י' רק לפי רוב ההכרות הפרטיטית, "עלית למורם שבית שני, לקחת מהנות באדם".³

(פ' ט' ק' ג'ב'')

א. ההלכה והאגודה צריכות הן להתחדר זו עם זו. ההכרה המביא לעסוק בשתיהן יחד מוכיחה הוא להבאים גם כן את התתחדרות הרוחנית שלהן. מה שמרגש העוסק בהלכד שנכנס באגדה, וכן להפוך, שהוא נכנס לעולם אחר, נוטל את החלק היותר גדול שי הפהירה הרוחנית, הבהאה מתוך מנוחת הנפש, שיטודה באחדות הפנימית. הנהנו קרוaic ליטול מסילות כאלה בארכות הלימוד של ייחון ההלכה והאגודה יתחברו היבנו עצמו. הרעיון של קירוב עולמות רוחקים, והוא יסוד בנין העולם הרוחני וascaloli. וזה כה יסודי עובר כחות השני בכל גילויי החיים בכל פיניותיהם, והוא צריך להתגלו תמיד בצורה יותר ורחבה. התכמה האנגלית, אחרי שפערת את פעולתה המנתחת כדי לברר כל מקצוע על פי חוגו, צריכה היא להניח מקום להתקופה הסינטטית להופאי באור הנשמה המאחדת, שככל המדעים, כל המקצועות הרוחניים לגוניהם השונים, ירא על ידה כאברים שונים בגויה אחת, מחוותה ואיתנה, שנשמה אחת, גודלה וחיה, רבו האונים, מאירה בה. והחלה צעדיו על כרך ההלכה והאגודה, יגרור אחורי המוחים והרמוניות לאין חק. והעולם השמיים והעולם הארכיטים, האנושיו הבשרית והאנושיות הרוחנית, עם כל העושר הצפון בכל אחד מהם, יתחדרו יחד לפועל זה על זה את הפעולה הרצויה, לגודל וascaloli גמור. ומתחן הדעה הזאת יופי או רחץ על המקצוע המיחיד שאנו באים לשום בו את עינינו ולבנו בחקריו התורה חיבור ההלכה והאגודה. החיבור הזה איןנו כי אם הtgtולות האחדות החוביה בהם מא מعلوم. כל מי שלא טעם טעם הלהקה, לא טעם טעם תורה, וכל מי שלא טעם טעם אגדה, לא טעם טעם יראת חטא. והتورה והיראה מוכרכות הן תמיד להתמזגו והעבודה הלימודית צריכה להתגלו בתרור צורה פועלת באופן מיתודי על היסר

שדר'. אמר די ר' ר' מ"ז "כ"י מ"ז חלב יוציא המאה וג'י", بما אתה מוצא חמאה של תורה, במ"ז שמייא חלב שינק משייר אמו עלייה. ובין הם הפגנוגים המתגשאים להביא דרכם להקל את על הידענות והלימודים התורניים באופן קל, שלא יצטרך האדם להיות عمل בהם. תועלת הרבר אינה אמנת אלא מתחה, כי הידענות לא תמדדנה ע"פ כמותן כ"א ע"פ איכרות, ע"פ עומק ההבנה וחוריפות השימוש בהן לכל חפץ. ביותר למודרי התורה ע"פ גודל הרושם שפועלים על הלומד, לענן התקונה של המוסר, המשעים הטוביים ויראת ד' התורה. ובאותה ית' מועיל רק הלימוד שאינו בא בדרכים קלים ונוחים קלולות, כי ע"י היגיינה ועבדה שכליית מתעלת האדם למדות נעלמות, ולהיות נוטה אל השכל ואל כל דברי קודש באהבה וחפץ לב, והלימוד פועל עליו להיות כלו נתן ומסור ללימודיו. ע"כ יצא מה힐ימוד, שע"י היגיינה ודוקא, עומק ההבנה והידענה הכרורית, עם הפעולה הרצואה לעבודת ד' ויראתו וכל תורה המדורה. אבל הלימודים הנכנסים באופן קל, בלא היגיינה ועבדה כבירה, ישארו עלולים שטחים וскопים עומדים מחוץ לנפשו של אדם הפנימית, ופועלים מעט על מעשייו ועל יצרי לבבו. ע"כ חמאה של תורה, הכרור והמובחר שבה, העיקרי, המחויר בעומק ורעין ושום שכלי והרבה אומץ הנפש ביראת ד' ודרבי קודש, למי תמצא? רק למי שנתגדר על עבודת התורה בעמל,OKENה אותו בדרכם כבושים שע"י גייעה ועבדה הרבה, לעבלתי קנותם בדרך שעשו ילדים, כ"א געגועה, לבלי חלב שינק משדי אמו עלייה, ע"י רב עמל מקיא חלב שינק משדי אמו עלייה, וכמו ויגיעה, יהיו לו המון הקל והנה, למורת רוח. וכמו שיקין הגדל בהמון של היונק,² עם כל קלות עיכולו ומהירות השגתו, כן יקוץ המתרגיל ביגיינה ועבדה עיון, ששמח בוה והוא כל תענוו ומשועש נפשו, בלימודים הנכנסים כולם ע"י דרכם קלים, אבל עם זה הם מחסרים עומק וכח רושם חזק בנפש.

(פ' ט' ק' ג'ב'')

1121

עלי לוי נאום באנטרכטיקה

424 • JOURNAL OF CLIMATE

RECHERCHE SUR LA MÉTAMORPHOSE DES SEDIMENTS

כט ערך אוניברסיטאי וריאנטים נאכרים

בנעשה את האדם, ש' והוכנה האמיה שבשבוע הנפש והאנושות

שוכן הילב צורשת תחורה דעך קרחה כוד לאבא השם, ואמ' ברכות

בבבגון אלה יוחש של וליידיטב להשביל שטבא צר מוגיג, ותחריר נחשרא. וסוחר, וען שטהק הלהק בלבבגו אלה יוחש של וליידיטב.

ונטרכו, אפס' לא ר' שלא ושבע שבתות ושביעי מהם כ'יא עז'

“אָל כַּדְוָשׁ הַתּוֹרָה אִם תֵּבֶא חֲנֻכָּה בְּלֹבֶבֶךְ דְּבַשׁ”
לאן, בדורות ההוראה והCHANUKAH הולאמ, אל תחדר שנו

בנוסף, כי ושוב הנפש לטענה הסהור להחנעג על ד' והטורג.

ימודים ג' ב' לחולמים ג' ב' לחולמים רמתהילם בעדר של מושגיאן

בְּמִנְאָרֶתֶת וְבְמִלְחָמָה כֵּן
בְּמִנְאָרֶתֶת וְבְמִלְחָמָה כֵּן

ההיבר האיטלקי, אגדת הילדה להירוח בהרולדים על הענוגה הרטה, שהרו

וְהַחֲלָקָה. וְהַחֲלָקָה יִסְרָאֵל מִהְמֹחֵל אֶת הַהְפָצָה לְעַמּוֹל וְלִתְגַּעַן

הנורש גורל העמל והגדילו עלי נטמתה. כי לא יתאפשר כל להחאים השם מה ותועוג בתרחילה.

ב' לאורים שבר יגעו הרבה והרגilio את נפשם

וירבה בעשיהו בעילם, מ"מ המכורין ליבנות מגנו שלאל

בְּקָדְךָ לְאַחֲהָ שִׁיתָה הַשְׁמֹרָה וְיִשְׁעַרְתָּ בְּדֵיהֶן.

(四) 命題、定理

שזהו עולק בשיטותנו, ולודגazz ליל מחרק אמצעים של צברא
משלימות תומכים רודגמאאות מלאות בינה, שיונעלו בזוזה לסתובנה
ההשתעה והליבודת, ערך השטחה יותר מנוחה בתרח נסיה
מהאות לזרען הווישטער, רוא ברכה זה בא בחלבוארן.